

Usk kin-del loo-tus üksi-ne on Jee-su ar-mu pea-le,
ei ai-nult ar-mu tead-mi-ne, vaid et sa ar-mu poo-le

ka kõi-gest hin-gest ki-sen-dad ja ar-mu-le end

põh-jen-dad, siis pää-sed sur-ma hä--dast.

2. Kes südant nõnda valmistab
ja lootuses ei väsi,
end Jeesusega kaunistab,
ehk ta küll vaene ise,
on õige usuvõitleja
ja võib ka õndsas rahuga
veel viimaks hauda minna.
3. Ei ole usk siis meie au,
kõik au on Isa päralt.
Sest palu, et Ta armunõu
sind hoiab usus kindlalt.
Kuid lase usutuluke
su elus minna leegile,
sest usk on muidu surnud.
5. Mu hing, nüüd pane tähele
ja pea ka meeles seda,
et armu varal kindlasti
sa kõnnid usurada,
siis pole pettust sinu sees,
sa oled õige Isa ees
ja inimeste silmas.
4. On vale vangis selle meel,
kes uhke usu poolest
ja viibib ikka patust veel,
ei taha pöörduda sellest.
Kes nõnda elab teadku see,
et tema usk on tühine
ja et ta tee viib põrgu.